TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2005. gada 6. decembrī *

Lieta C-66/04

par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši EKL 230. pantam, ko 2004. gada 11. februārī cēla

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko pārstāv R. Kodvela [*R. Caudwell*] un M. Bezels [*M. Bethell*], pārstāvji, kam palīdz lords P. Goldsmits [*P. Goldsmith*], *QC*, un N. Peins [*N. Paines*], *QC*, kā arī T. Vards [*T. Ward*], *barrister*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Eiropas Parlamentu, ko pārstāv K. Bredlijs [*K. Bradley*] un M. Mūrs [*M. Moore*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

* Tiesvedības valoda — angļu.

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv M. Simsa [*M. Sims*] un E. Karlsone [*E. Karlsson*], kā arī F. Rudžeri Laderki [*F. Ruggeri Laderchi*], pārstāvji,

atbildētāji,

ko atbalsta

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv Ž. P. Kepēns [*J.-P. Keppenne*], N. Jerela [*N. Yerrell*] un M. Šoters [*M. Shotter*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

persona, kas iestājusies lietā.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji P. Janns [*P. Jann*], K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], A. Ross [*A. Rosas*] un K. Šīmans [*K. Schiemann*], tiesneši S. fon Bārs [*S. von Bahr*], H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], P. Kūris [*P. Kūris*], E. Juhāss [*E. Juhász*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*] un M. Ilešičs [*M. Ilešič*],

ģenerāladvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],
sekretāre K. Štranca [*K. Sztranc*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2005. gada 3. maijā,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus tiesas sēdē 2005. gada 8. septembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Savā prasības pieteikumā Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste lūdz atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 10. novembra Regulu (EK) Nr. 2065/2003 par kūpināšanas aromatizētājiem, ko izmanto vai kas ir paredzēti izmantošanai pārtikas produktos vai uz tiem (OV L 309, 1. lpp., turpmāk tekstā — "Apstrīdētā regula").

2 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2004. gada 24. jūnija rīkojumu Eiropas Kopienu Komisijai tika atļauts iestāties lietā Eiropas Parlamenta un Eiropas Savienības Padomes prasījumu atbalstam.

Atbilstošās tiesību normas

3 Padomes 1988. gada 22. jūnija Direktīvas 88/388/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz aromatizētājiem, ko izmanto pārtikā un izejmateriālos to ražošanai (OV L 184, 61. lpp., turpmāk tekstā — "Direktīva"), 3. pantā ir paredzēts, ka dalībvalstīm ir jāpieņem vajadzīgās normas, lai nodrošinātu, ka aromatizētāji netiek laisti tirgū vai izmantoti, ja tie neatbilst šīs direktīvas noteikumiem.

4 Apstrīdētās regulas, kura ir pieņemta uz EKL 95. panta pamata, 1. pantā ir noteikts:

"1. Šīs regulas mērķis ir nodrošināt iekšējā tirgus efektīvu darbību attiecībā uz kūpināšanas aromatizētājiem, ko izmanto vai kas ir paredzēti izmantošanai pārtikas produktos vai uz tiem, tajā pašā laikā veidojot pamatu augstam cilvēku veselības un patērētāju interešu aizsardzības līmenim.

2. Tālab šī regula nosaka:

a) Kopienas procedūru primāro dūmu kondensātu un primāro darvas daļu novērtēšanai un atļaujas izsniegšanai to izmantošanai pārtikas produktos vai uz tiem, vai lai ražotu gatavos kūpināšanas aromatizētājus izmantošanai pārtikas produktos vai uz tiem;

b) Kopienas procedūru Kopienā atļauto primāro dūmu kondensātu un primāro darvas daļu, kā arī nosacījumu, ar kādiem tos izmanto pārtikas produktos vai uz tiem, izsmeļošā saraksta izveidošanai."

5 Saskaņā ar Apstrīdētās regulas 2. pantu tā attiecas uz kūpināšanas aromatizētājiem, ko izmanto vai kas ir paredzēti izmantošanai pārtikas produktos vai uz tiem, izejmateriāliem kūpināšanas aromatizētāju ražošanai, nosacījumiem, saskaņā ar kuriem tiek gatavoti kūpināšanas aromatizētāji, kā arī pārtikas produktiem, kuros vai uz kuriem ir izmantoti kūpināšanas aromatizētāji.

6 Apstrīdētās regulas 4. pants ar nosaukumu "Vispārēji izmantošanas nosacījumi un drošības prasības" ir formulēts šādi:

"1. Kūpināšanas aromatizētāju izmantošanu pārtikas produktos vai uz tiem atļauj tikai tad, ja ir pietiekami pierādīts, ka

— tā nerada draudus cilvēku veselībai,

— tā nemaldina patērētājus.

Uz katru atļauju var attiekties atsevišķi izmantošanas nosacījumi.

2. Neviena persona nelaiž tirgū kūpināšanas aromatizētāju vai pārtikas produktu, kurā vai uz kura ir tāds kūpināšanas aromatizētājs, kurš nav pirmapstrādes produkts, kas atļauts saskaņā ar 6. pantu, vai ja tas nav iegūts no tā, vai ja nav stingri ievēroti izmantošanas nosacījumi, kas saskaņā ar šo regulu noteikti atļaujā."

7 Apstrīdētās regulas 5. pantā, kurā izklāstīti vairāki ražošanas nosacījumi attiecībā uz pirmapstrādes produktu ražošanai izmantoto koksni, ir noteikts:

"1. Koksne, ko izmanto pirmapstrādes produktu ražošanai, pēdējo sešu mēnešu laikā pirms nociršanas vai pēc tās nedrīkst būt tīši vai netīši apstrādāta ar ķīmiskām

vielām, izņemot gadījumus, ja ir iespējams pierādīt, ka degšanas laikā apstrādei izmantotā viela nerada potenciāli toksiskas vielas.

Personai, kura laiž tirgū pirmapstrādes produktus, uzrādot attiecīgu apliecinājumu vai dokumentāciju, jāpierāda, ka ievērotas pirmajā daļā noteiktās prasības.

2. Pirmapstrādes produktu ražošanas nosacījumi ir noteikti I pielikumā. Ūdenī nešķīstošo eļļas fāzi, kas ir izstrādes blakusprodukts, neizmanto kūpināšanas aromatizētāju ražošanā.

3. Neierobežojot citus Kopienas tiesību aktus, pirmapstrādes produktus var apstrādāt tālāk, izmantojot atbilstošus fizikālus procesus, lai ražotu gatavos kūpināšanas aromatizētājus. Ja ir atšķirīgi viedokļi par to, vai konkrētais fizikālais process ir atbilstošs, lēmumu var pieņemt saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto procedūru."

8 Šī pēdējā procedūra, saukta par "regulatīvo procedūru", ir definēta Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmuma 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību, 5. un 7. pantā (OV 1999, L 184, 23. lpp.).

9 Atbilstoši Apstrīdētās regulas 6. panta 1. punktam Komisija saskaņā ar regulatīvo procedūru izveido izsmeļošu to pirmapstrādes produktu sarakstu, ko Kopienā atļauts izmantot pārtikas produktos vai uz tiem un/vai gatavo kūpināšanas aromatizētāju ražošanā (turpmāk tekstā — "atļauto produktu saraksts").

10 Saskaņā ar minētās regulas 7. pantu, lai pirmapstrādes produktu iekļautu atļauto produktu sarakstā, ieinteresētajai personai ir jāiesniedz pieteikums dalībvalsts kompetentajai iestādei. Pieteikumam cita starpā ir jāpievieno pamatots paziņojums, kurā apstiprināta produkta atbilstība šīs regulas 4. panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem.

11 Apstrīdētās regulas 8. panta 1. punktā ir paredzēts, ka Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (turpmāk tekstā — "Iestāde") sešu mēnešu laikā pēc derīga pieteikuma saņemšanas sniedz atzinumu par to, vai produkts un lietojums, kam tas paredzēts, atbilst minētās regulas 4. panta 1. punktam. Saskaņā ar šī paša panta 4. punktu novērtētā produkta atļaušanai labvēlīga atzinuma gadījumā atzinums var ietvert nosacījumus vai ierobežojumus, kas saistīti ar novērtētā pirmapstrādes produkta izmantošanu. Minētā panta 5. punktā ir noteikts, ka šis atzinums ir jānosūta Komisijai, dalībvalstīm un pieteikuma iesniedzējam.

12 Apstrīdētās regulas 9. un 10. pantā ir paredzēta Kopienas atļaujas izsniegšana un atļauto pirmapstrādes produktu saraksta izveidošana.

13 Saskaņā ar minētās regulas 9. panta 1. punktu trīs mēnešu laikā pēc Iestādes atzinuma saņemšanas Komisija, ņemot vērā 4. panta 1. punkta prasības, Kopienu tiesības un citus pamatotus faktorus, kas attiecas uz izskatāmo jautājumu, sagatavo tā pasākuma projektu, kas veicams attiecībā uz pieteikumu par pirmapstrādes produkta iekļaušanu atļauto produktu sarakstā.

14 Minētais pasākums ir vai nu regulas projekts, ar ko tiek izveidots vai grozīts sākotnējais atļauto pirmapstrādes produktu saraksts, vai arī pieteikuma iesniedzējam adresēts lēmumprojekts, kurā atteikts attiecīgo produktu iekļaut atļauto produktu sarakstā.

15 Ja atļauja ir izsniegta, tā ir derīga visā Kopienā 10 gadus. Saskaņā ar Apstrīdētās regulas 11. pantu atļaujas turētājs var pieprasīt dalībvalsts kompetentajai iestādei atļaujā izdarīt labojumus. Saskaņā ar šīs regulas 12. pantu atļauja ir atjaunojama pēc atļaujas turētāja pieteikuma, kas iesniegts Komisijai.

Par prasību

16 Savā prasības pieteikumā Apvienotā Karaliste lūdz atcelt Apstrīdēto regulu un piespriest Parlamentam un Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, apgalvojot, ka EKL 95. pants nav piemērots juridiskais pamats šīs regulas pieņemšanai.

17 Parlaments un Padome, kurus atbalsta Komisija, lūdz noraidīt prasību kā nepamatotu un piespriest Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Lietas dalībnieku argumenti

18 Apvienotā Karaliste apgalvo, ka EKL 95. pants nav pareizais juridiskais pamats Apstrīdētās regulas pieņemšanai, jo ar šo regulu nevis tiek saskaņoti valstu tiesību akti, bet gan Kopienas līmenī tiek izveidota centralizēta procedūra pārtikas produktu kūpināšanas aromatizētāju atļauju izsniegšanai. Taču likumdošanas pilnvaras, ko

piešķir EKL 95. pants, esot pilnvaras valsts tiesību aktu saskaņošanai, nevis Kopienas iestāžu dibināšanai vai uzdevumu piešķiršanai šādām iestādēm, kā arī tādu procedūru izveidošanai, kas attiecas uz atļauto produktu saraksta apstiprināšanu.

19 Apvienotā Karaliste atzīst, ka pasākums, kas veicams, piemērojot EKL 95. pantu, var ietvert normas, kas pašas par sevi nesaskaņo valsts tiesību aktus, ja šīs normas ietver tikai papildu elementus normām, ar kurām tiek veikta saskaņošana, vai ja tās ir paredzētas šo normu īstenošanai.

20 Tālāk Apvienotā Karaliste apgalvo, ka, lai gan neapšaubāmi valstu tiesību aktus drīkst saskaņot, pieņemot Kopienu regulu, šādai regulai tomēr ir jābūt vērstai uz rezultātu, ko ir iespējams sasniegt, visās dalībvalstīs vienlaikus pieņemot vienādus tiesību aktus. Taču Apstrīdētajā regulā paredzētā kūpināšanas aromatizētāju novērtēšanas sistēma ir Kopienas mehānisms, ko katra dalībvalsts atsevišķi nebūtu varējusi izveidot. Tādējādi šādu sistēmu pašu par sevi nevar uzskatīt par pasākumu tiesību aktu saskaņošanai.

21 Apvienotā Karaliste uzskata — pieņemot, ka Apstrīdētajā regulā paredzētie pasākumi ir "pasākumi, lai tuvinātu dalībvalstu [..] aktus" atbilstoši EKL 95. panta formulējumam, tie nesaskaņo "būtiskos elementus" vai "standartus" kūpināšanas aromatizētāju lietošanai un tirdzniecībai. Šīs regulas normas faktiski atstājot pilnībā atklātu jautājumu par to, kādi kūpināšanas aromatizētāji ir atļauti un kā tie ir izvērtējami. Tādējādi no minētās regulas normām ražotājs vai valsts iestāde nevar noteikt, vai konkrētais kūpināšanas aromatizētājs ir vai nav atļauts.

22 Runājot par Komisijai uzticētajiem uzdevumiem regulatīvās procedūras ietvaros, Apvienotā Karaliste apgalvo, ka saskaņā ar EKL 202. pantu Komisija neapšaubāmi var piedalīties pasākumu, kas veicami saskaņā ar EKL 95. pantu, īstenošanā, bet tomēr ar nosacījumu, ka šo darbību var raksturot kā minēto pasākumu "īstenošanu".

23 Prasītāja dalībvalsts atzīst, ka Apstrīdētās regulas 4. un 5. pants, lasot tos kontekstā ar tās I pielikumu, ietver vairākus vienādus nosacījumus, kādiem kūpināšanas aromatizētājiem ir jāatbilst. Tomēr šie elementi neveidojot normu kopumu, kas attiektos uz šīm vielām un kā ietvaros novērtējuma procedūra ietvertu tikai produktu atbilstības pārbaudi attiecībā pret regulā paredzēto nosacījumu kopumu. Regulas 4. panta 1. punktā ietvertā norma, saskaņā ar kuru produkti nedrīkst radīt draudus cilvēku veselībai, esot svarīgs nosacījums, taču tas neesot pietiekami precīzs. Tāpat ražošanas metodes, kas uzskaitītas minētās regulas I pielikumā, neesot pietiekamas, lai to varētu uzskatīt par pilnīgu sarakstu.

24 Apvienotā Karaliste apgalvo, ka Iestādei, kad tā veido savu viedokli par to, vai attiecīgais produkts nerada risku cilvēku veselībai, un Komisijai, kad tā par to pieņem lēmumu, nebūtu jāaprobežojas ar pārbaudi par to, vai ir ievērotas Apstrīdētās regulas I pielikumā uzskaitītās ražošanas metodes. Pēc Apvienotās Karalistes domām, būtu jāiesniedz plašāka informācija, nevis tikai pierādījumi par minētā pielikuma ievērošanu, piemēram, it īpaši ziņas par pirmapstrādes produktu ķīmisko sastāvu un toksikoloģiskajiem rādītājiem.

25 Šajā sakarā tā piebilst, ka minētajā pielikumā minēto metožu ievērošana nenodrošina to, ka produktu var droši izmantot pārtikā. Faktiski Iestādes veiktajai produktu drošuma pārbaudei un Komisijas veiktajai "risku pārvaldei" ir nepieciešama šīs nozares ekspertu padziļināta analīze.

26 Apvienotā Karaliste secina, ka vienīgais piemērotais juridiskais pamats Apstrīdētās regulas pieņemšanai ir EKL 308. pants.

27 Parlaments apgalvo, ka ar Apstrīdēto regulu tiek saskaņotas valsts tiesību normas par pārtikas produktos izmantotiem kūpināšanas aromatizētājiem un ka EKL 95. pants ir piemērots un pietiekams juridiskais pamats, lai izveidotu šajā regulā paredzēto atļaujas izsniegšanas procedūru.

28 Parlaments norāda, ka EKL 95. pantā nav noteikts, ka izveidotajiem pasākumiem pašiem būtu jāsaskaņo attiecīgās valsts normas. Faktiski to tiesiskā tuvināšana var tikt veikta vai nu ar pašu tiesību aktu palīdzību vai ar to aktu palīdzību, kas pieņemti uz to pamata, vai nu kā vienā, tā otrā veidā. Šī norma neliek Kopienas likumdevējam pieņemt visas dalībvalstu tiesību aktu "tuvināšanai" paredzēto pasākumu detaļas un dod tam rīcības brīvību attiecībā uz to, kādu likumdošanas metodi izvēlēties, it īpaši gadījumā, kad tiek izveidots saskaņots atļauto produktu saraksts, ja vien regulētās nozares būtiskie elementi ir ietverti pamata aktā.

29 Parlaments šajā sakarā piebilst, ka Kopienas likumdevējam primārajos tiesību aktos nav izsmeļoši jānosaka tik precīzu kritēriju saraksts, ka tos varētu piemērot pašus par sevi.

30 Parlaments uzsver, ka Apstrīdētajā regulā ir paredzēts tuvināt valstu tiesību aktus par kūpināšanas aromatizētāju lietošanas un tirgū laišanas pamata aspektiem, tas ir,

definēti nosacījumi, kuri attiecas uz šo aromatizētāju izmantošanu pārtikas produktos vai uz tiem, un aizliegums laist tirgū kūpināšanas aromatizētājus, kas nav atļauti vai kas neatbilst nosacījumiem.

31 Minētā iestāde apgalvo, ka kopējas pieejas trūkums kūpināšanas aromatizētāju novērtējumam liecina, ka Kopienas likumdevējs objektīvu zinātnisku iemeslu dēļ nav varējis pašā Apstrīdētās regulas tekstā ietvert pilnīgu atļauto produktu sarakstu. Šajos apstākļos un, lai nodrošinātu paaugstinātu cilvēku veselības aizsardzības līmeni, kā arī vienlaikus garantētu kūpināšanas aromatizētājus saturošu produktu brīvu apriti, Kopienas likumdevējam bija jāparedz, ka atļauto produktu saraksts tiks izveidots uz attiecīgā produkta toksikoloģiskā novērtējuma pamata, un jāuztic Komisijai veikt šo uzdevumu.

32 Parlaments uzskata, ka Apstrīdētajā regulā nekas neļauj uzskatīt, ka novērtējuma procedūra ir kas cits kā līdzeklis viena mērķa sasniegšanai, proti, saskaņota atļauto pirmapstrādes produktu saraksta, kas būtu spēkā visā Kopienā, izveide, lai uzlabotu iekšējā tirgus darbību.

33 Padome uzskata, ka Apstrīdētā regula ietilpst EKL 95. panta piemērošanas jomā, jo tajā ir noteiktas saskaņotas materiālas tiesību normas, kas attiecas uz kūpināšanas aromatizētāju saturu, paredzot pirmapstrādes produktus, no kuriem ir jāiegūst dūmi. Ar šo regulu ir izveidotas arī citas saskaņotas normas, kas attiecas uz pirmapstrādes produktu identifikāciju, saskaņoti materiālie nosacījumi, kas regulē vajadzīgās zinātniskās pārbaudes, lai pieprasītu atļauju iekļaut atļauto produktu sarakstā pirmapstrādes produktus, kurus paredzēts izmantot kūpināšanas aromatizētājos, atļaujas saņemšanas sekas, kā arī sabiedrības pieeja būtiskajiem datiem, šo datu konfidencialitāte un aizsardzība.

34 Minētā iestāde norāda, ka Apstrīdētajā regulā nav izdarīta atkāpe no Kopienu tiesību aktu, kas attiecas uz pārtikas produktiem, principa, saskaņā ar kuru ir jānošķir neatkarīgas zinātniskas ekspertīzes veikšana (risku novērtēšana) un lēmuma pieņemšana (risku pārvaldība).

35 Padome apgalvo, ka visā Kopienā spēkā esošas atļaujas izsniegšanai tādiem produktiem kā kūpināšanas aromatizētāji ir nepieciešams veikt sarežģītu zinātnisku novērtējumu. Praksē nav iespējams izstrādāt tādu likumdošanas instrumentu, kurā visi tehniskie parametri būtu aprakstīti tik detalizēti, ka šie novērtējumi neietvertu nekādu rīcības brīvību.

36 Padome atzīst, ka, deleģējot īstenošanas kompetenci, ir jāraugās, lai tiktu ievēroti EKL 202. pantā, kā arī Lēmumā 1999/468 minētie nosacījumi. Tas it īpaši attiecas uz pienākumu noteikt regulējamās nozares "būtiskos elementus". Attiecībā uz sarežģītiem tehniskiem jautājumiem likumdevējs ir tiesīgs piešķirt Komisijai plašu īstenošanas kompetenci, un tādējādi jēdzienu "būtiskie elementi" nevar tulkot ierobežoti. Šajā lietā atļaujas izsniegšanas procedūra ir tikai procedūra, kas paredzēta, lai ar īstenošanas pasākumu palīdzību iekļautu atļauto produktu sarakstā vielas, kas atbilst Apstrīdētajā regulā noteiktajiem pamatnosacījumiem.

37 Komisija norāda, ka EKL 95. pantā ir izdarīta vispārīga atsauce uz "pasākumiem, lai tuvinātu dalībvalstu [..] aktus", nevis uz "tiesību aktu tuvināšanas pasākumiem". Tā kā šī pēdējā frāze attiecas uz normām, kas ir paredzētas, lai tiešā veidā tuvinātu valstu tiesību aktus, minētās normas teksts ir daudz plašāks un tas atstāj atvērtu

jautājumu par rezultāta sasniegšanai izvēlēto likumdošanas metodi. Vienīgais nosacījums, kuram ir pakļauta pamatošanās uz EKL 95. pantu, ir tas, ka veicamajiem pasākumiem ir "jāparedz" valstu tiesību aktu tuvināšana tādā nozīmē, ka tiem ir jānoved pie tuvināšanas, taču, ievērojot šo kritēriju, Kopienas likumdevējs var izvēlēties attiecīgajiem apstākļiem vispiemērotāko mehānismu.

38 Pēc Komisijas domām, no tā izriet, ka pasākums, kas paredzēts uz EKL 95. panta pamata, var itin labi ietvert divu posmu procesu, kāds izveidots ar Apstrīdēto regulu, kur atļaujas izsniegšanas procedūra, kas ir izveidota, tikai lai izveidotu saskaņotu atļauto pirmapstrādes produktu sarakstu, kalpo kā galamērķis, jo tas ir pasākums, kas tiešā veidā tuvina valsts tiesību aktus par attiecīgajiem produktiem.

39 Minētā iestāde uzsver, ka šis divu posmu process šajā gadījumā ir samērīgs un zinātniski pamatots solis, jo tas ir nepieciešams, lai izveidotu sarakstu, kas būtu detalizēts un atvērts, kā arī labojams atkarībā no zinātnes un tehnikas attīstības pakāpes. Ietvert Apstrīdētās regulas tekstā sarakstu ar visiem atļautajiem pirmapstrādes produktiem būtu neiespējami un bezjēdzīgi.

40 Komisija no tā secina, ka, ņemot vērā daudzos tehniskos ierobežojumus, ko rada vajadzīgie toksiskuma novērtējumi, Kopienas likumdevēja pienākums bijis paredzēt sistēmu, kas ietvertu pirmapstrādes produktu drošuma novērtējumu katrā atsevišķā gadījumā un pakāpenisku saskaņota saraksta izveidi, pamatojoties uz Apstrīdētajā regulā minētajiem materiālajiem kritērijiem.

Tiesas vērtējums

Par EKL 95. panta piemērojamību

41 Vispirms jāatgādina, ka no Tiesas judikatūras izriet, ka tad, ja pastāv šķēršļi tirdzniecībai vai ja ir ticams, ka šādi šķēršļi radīsies nākotnē tāpēc, ka dalībvalstis attiecībā uz kādu produktu vai kādu produktu kategoriju ir pieņēmušas vai gatavojas pieņemt atšķirīgas normas, kuras nodrošina atšķirīgu aizsardzības līmeni un šādi kavē attiecīgā produkta vai produktu apriti Kopienā, EKL 95. pants Kopienas likumdevējam dod tiesības iesaistīties, veicot attiecīgus pasākumus, ievērojot, pirmkārt, minētā panta 3. punktu un, otrkārt, juridiskos principus, kas minēti EK līgumā vai izkristalizējušies judikatūrā (2004. gada 14. decembra spriedumi lietā C-434/02 *Arnold André*, Krājums, I-11825. lpp., 34. punkts, un lietā C-210/03 *Swedish Match*, Krājums, I-11893. lpp., 33. punkts, un 2005. gada 12. jūlija spriedums apvienotajās lietās C-154/04 un C-155/04 *Alliance for Natural Health* u.a, Krājums, I-6451. lpp., 32. punkts).

42 Šajā lietā atbilstoši norādēm, kas minētas regulas preambulas piektajā apsvērumā un ko Apvienotā Karaliste neapstrīd, šīs regulas pieņemšanas brīdī starp valstu normatīvajiem un administratīvajiem aktiem attiecībā uz kūpināšanas aromatizētāju novērtējumu un atļaujas izsniegšanu pastāvēja atšķirības, kas varēja kavēt šo aromatizētāju brīvu apriti, radot nevienlīdzīgas un negodīgas konkurences apstākļus.

43 Šajos apstākļos ir attaisnojama Kopienas likumdevēja iesaistīšanās, kas balstīta uz EKL 95. pantu, attiecībā uz kūpināšanas aromatizētājiem, kas izmantoti vai ir paredzēti izmantošanai pārtikas produktos vai uz tiem.

44 Tāpat, kā norādījusi ģenerāladvokāte secinājumu 18. punktā, jāuzsver, ka šī norma tiek izmantota kā juridiskais pamats tikai tad, ja no tiesību akta objektīvi un faktiski izriet, ka tā mērķis ir uzlabot iekšējā tirgus izveides vai darbības apstākļus.

45 Tālāk jānorāda, ka ar frāzi "pasākumi, lai tuvinātu [..] aktus" EKL 95. pantā Līguma autori ir vēlējušies atkarībā no saskaņojamās nozares vispārējā konteksta un konkrētajiem apstākļiem Kopienas likumdevējam piešķirt rīcības brīvību saistībā ar to, kāda tuvināšanas metode ir vispiemērotākā vēlamā rezultāta sasniegšanai, it īpaši tehniskā ziņā sarežģītās nozarēs.

46 Šī rīcības brīvība it īpaši var tikt izmantota, lai izvēlētos vispiemērotāko saskaņošanas metodi, ja priekš paredzētās tiesību aktu tuvināšanas ir jāveic fiziskas, ķīmiskas vai bioloģiskas analīzes, kā arī jāņem vērā attiecīgās nozares zinātniskie atklājumi. Šāds produktu drošuma novērtējums faktiski atbilst EKL 95. panta 3. punktā paredzētajam Kopienas likumdevēja mērķim nodrošināt augstu veselības aizsardzības līmeni.

47 Visbeidzot, jāpiebilst, ka tad, ja Kopienas likumdevējs paredz tiesību aktu tuvināšanu vairākos posmos, piemēram, ar vairāku pamatregulā minētu būtisko kritēriju noteikšanu, kā arī turpmāku attiecīgo vielu zinātnisku novērtējumu un visā Kopienā atļauto vielu saraksta pieņemšanu, ir jābūt izpildītiem diviem nosacījumiem.

48 Pirmkārt, Kopienas likumdevējam pamata aktā ir jānosaka attiecīgā tiesību aktu tuvināšanas pasākuma būtiskie elementi.

49 Otrkārt, mehānisms šo elementu īstenošanai ir jāizstrādā tā, lai tas novestu pie tiesību aktu tuvināšanas EKL 95. panta izpratnē. Tā tas ir tad, ja Kopienas likumdevējs nosaka detalizētus noteikumus lēmumu pieņemšanai katrā šādas atļaujas izsniegšanas procedūras posmā un precīzi nosaka un norobežo Komisijas kā instances, kuras kompetencē ir pieņemt galīgo lēmumu, pilnvaras. Tāds it īpaši ir gadījums, kad attiecīgā tiesību aktu tuvināšana ietver visā Kopienā atļauto produktu saraksta, kas izslēdz citus produktus, izveidošanu.

50 Šādu EKL 95. panta interpretāciju turklāt apstiprina tas, ka šīs normas 4. un 5. punktā atbilstoši to tekstam Komisijai ir piešķirtas pilnvaras pieņemt lēmumus par saskaņošanas pasākumiem. Atsauce uz šīm Komisijas pilnvarām iepriekš minētajos EKL 95. panta punktos, lasot tos kontekstā ar šī panta 1. punktu, faktiski nozīmē, ka Kopienas likumdevējs, pieņemot aktu uz EKL 95. panta pamata saskaņā ar EKL 251. pantā paredzēto koplēmuma procedūru, var noteikt tikai būtiskākās normas, lai īstenotu mērķus, kas saistīti ar iekšējā tirgus izveidošanu un darbību attiecīgajā nozarē, uzticot Komisijai pilnvaras veikt saskaņošanas pasākumus, kas nepieciešami attiecīgā tiesību akta izpildei.

Par Apstrīdētās regulas kvalificēšanu par saskaņošanas pasākumu EKL 95. panta izpratnē

51 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, jānosaka, vai Apstrīdētā regula atbilst abiem šī sprieduma 48. un 49. punktā minētajiem nosacījumiem, lai to varētu uzskatīt par saskaņošanas pasākumu EKL 95. panta izpratnē.

52 Vispirms jāatzīst, ka nozarei, ko saskaņo Apstrīdētā regula, piemīt īpašības, kas minētas šī sprieduma 46. punktā. Regulas preambulā no sestā līdz devītajam apsvērumam faktiski ir minētas pārtikas produktos izmantoto kūpināšanas aromatizētāju specifiskās īpašības, it īpaši dūmu ķīmiskā sastāva sarežģītība, šo vielu iespējamais toksiskums un attiecīgie ražošanas nosacījumi.

53 Runājot par pirmo nosacījumu, kas minēts šī sprieduma 48. punktā, jāpārbauda, vai minētā regula ietver būtiskos elementus, kas attiecas uz dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu, kuros regulēta kūpināšanas aromatizētāju, ko izmanto vai kas ir paredzēti izmantošanai pārtikas produktos vai uz tiem, tuvināšanu.

54 Šajā sakarā jāatgādina, ka Apstrīdētās regulas 1. panta 2. punktā ir definēti kritēriji primāro dūmu kondensātu un primāro darvas daļu novērtēšanai un atļaujas izsniegšanai to izmantošanai pārtikas produktos vai uz tiem, vai lai ražotu gatavos kūpināšanas aromatizētājus izmantošanai pārtikas produktos vai uz tiem.

55 Turklāt, kā izriet no šīs regulas 4. panta 1. punkta, abām šajā normā minētajām drošuma pamatprasībām ir jābūt ievērotām pirms tam, kad kūpināšanas aromatizētājus tiek atļauts izmantot visā Kopienā. Tos faktiski atļauj izmantot pārtikas produktos vai uz tiem tikai tad, ja ir pierādīts, ka tie nerada risku cilvēku veselībai. Turklāt atļauja netiek izsniegta, ja šo vielu izmantošana maldina patērētāju.

56 Jānorāda arī, ka Apstrīdētās regulas 5. panta 1. punktā ir paredzēti daudzi nosacījumi koksnei, ko izmanto pirmapstrādes produktu ražošanai. Par ražošanas nosacījumiem minētā panta 2. punktā ir teikts, ka tie ir noteikti šīs regulas I pielikumā, kurā ir paredzēts, no kādiem produktiem drīkst iegūt dūmus, izejvielas, kuras ir atļauts izmantot sadedzināšanā, sadedzināšanas veids, nepieciešamā vieta, degšanas augstākā temperatūra, atbilstošais dūmu kondensācijas veids, ķīmiskais sastāvs un atsevišķu vielu maksimālais sastāvs, kā arī citi faktori, kas ietekmē ražošanas procesu.

57 Turklāt pieteikumā atļaujas saņemšanai, kas sagatavots, pamatojoties uz minētās regulas 7. pantu kontekstā ar tās II pielikumu, ir jānorāda informācija par pirmapstrādes produktu zinātnisko novērtējumu. Turklāt Apstrīdētās regulas 9. panta 4.–6. punktā un 13.–16. pantā ir izveidoti saskaņoti noteikumi attiecībā uz izsniegtas atļaujas sekām, tiesībām un pienākumiem, ko tā rada, un pirmapstrādes produktu identifikācijas un izcelsmes noteikšanu, kā arī sabiedrības pieeju, zināmas informācijas konfidencialitāti un datu aizsardzību.

58 No visiem šiem faktoriem izriet, ka Apstrīdētā regula ietver būtiskos elementus, kas raksturo saskaņošanas pasākumu.

59 No tā izriet arī tas, ka pretēji Apvienotās Karalistes apgalvotajam iekšējā tirgus nosacījumu saskaņošana nav minētās regulas blakusefekts (šajā skarā skat. 1999. gada 18. novembra spriedumu lietā C-209/97 Komisija/Padome, *Recueil*, I-8067. lpp., 35. punkts), bet tajā ir paredzēts tuvināt dalībvalstu normatīvos un administratīvos aktus kūpināšanas aromatizētāju nozarē.

60 Runājot par otro nosacījumu, kas minēts šī sprieduma 49. punktā, jāatgādina, ka Apstrīdētajā regulā paredzētā Kopienas atļaujas izsniegšanas procedūra tās 19. panta 2. punktā ir noteikta, atsaucoties uz Lēmuma 1999/468 5. un 7. pantu, kā "regulatīva procedūra".

61 Šajā sakarā jāatzīst, ka saskaņā ar Apstrīdētās regulas 7.–9. pantu pēc pieprasījuma iekļaut pirmapstrādes produktu atļauto produktu sarakstā iesniegšanas un pēc tam, kad valsts kompetentā iestāde ir iesniegusi šo pieteikumu Iestādei, tai un Komisijai šim produktam ir jāpiemēro novērtējuma kritēriji, kas minēti šīs regulas 4. un 5. pantā kontekstā ar tās I un II pielikumu.

62 No šīm tiesību normām izriet ne tikai tas, ka Apstrīdētās regulas normās ir skaidri noteikti Iestādei un Komisijai uzticētie uzdevumi, bet arī tas, ka tajā paredzētās procedūras rezultātā tiek izveidots tādu vielu saraksts, kas atļautas visā Kopienā.

63 Tādējādi minētajā regulā paredzētā procedūra ir piemērots līdzeklis, lai panāktu vēlamo tiesību aktu tuvināšanu, proti, izveidotu tādu vielu sarakstu, kas atļautas visā Kopienā.

64 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, jāatzīst, ka Apstrīdētā regula, pamatojoties uz EKL 95. pantu, ir pieņemta pareizi. Tādējādi prasība ir noraidāma.

Par tiesāšanās izdevumiem

65 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Parlaments un Padome ir prasījuši piespriest Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šai dalībvalstij spriedums ir nelabvēlīgs, tad jāpiespriež Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Saskaņā ar šī paša panta 4. punktu Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

3) Eiropas Kopienu Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

[Paraksti]